

B2621003 - JO

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 30. september 2016 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Ejler Bruun og Gerd Sinding (kst.)).

3. afd. nr. B-2621-15:

[indklagede]

(advokat [B])

mod

Advokatnævnet

(advokat Jakob Skaarup Arrevad)

Københavns Byrets dom af 2. juni 2015 (BS 43C-2710/2014) er anket af [indklagede] med påstande som for byretten om, principalt at Advokatnævnets kendelse af 9. maj 2014 ophæves, subsidiært at han frifindes for sanktion, og mere subsidiært at sanktionen formildes til en irettesættelse eller en efter rettens skøn fastsat bøde mindre end 10.000 kr.

Indstævnte, Advokatnævnet, har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af [indklagede] og [advokat A].

[Indklagede] har forklaret blandt andet, at sagen ikke var henlagt, men rent faktisk placeret på en bestemt hylde. Han var nybagt advokat og følte sig som ansat advokat forpligtet til at følge kontorets retningslinjer. Han spurgte [advokat A], om han skulle skrive til [klager], hvortil [advokat A] svarede, at han selv ville tage sig af det, og at det var bedst på den måde. Fremgangsmåden var fast praksis på kontoret. Han blev meget skuffet

over, at det var mod kontorets politik at køre de såkaldte medlidenhedssager, og det førte til, at han søgte væk fra kontoret. Hans håndskrevne notat var af 6. marts 2012.

[Advokat A] har forklaret blandt andet, at sagen aldrig blev registreret på kontoret. Det var op til ham at ringe til [klager] og fortælle, at han havde overtaget sagen. Det var ikke [indklagede]s opgave.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten er enig i byrettens resultat og begrundelsen herfor. Der findes ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at nedsætte bøden, der som hovedregel er mindstebøden for tilsidesættelse af god advokatskik. Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Til dækning af indstævntes advokatudgifter skal appellanten betale sagsomkostninger som nedenfor bestemt.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal [indklagede] betale 10.000 kr. til Advokatnævnet.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 30-09-2016

**Jesper Olsen
Kontorfuldmægtig**

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 2. juni 2015 i
sag nr. BS 43C-2710/2014:

[Indklagede]
[adresse]
(advokat [B])

mod

Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K
(advokat Jakob Arrevad)

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 6. juni 2014, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at sikre underretning af sin klient om, at han overdrog sagen til en anden advokat.

[Indklagede] har påstået, at Advokatnævnets kendelse af 9. maj 2014 ophæves, subsidiært at sanktionen formildes til en irrettesættelse, eller mere subsidiært en efter rettens skøn fastsat bøde mindre end 10.000 kr.

Advokatnævnet har påstået, at Advokatnævnets kendelse af 9. maj 2014 stadfæstes.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Af Advokatnævnets kendelse af 9. maj 2014 fremgår blandt andet:

"Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], København V.

Sagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der skulle bistå ham i en sag vedrørende patientskadeerstatning, udtrådte af sagen uden at orientere [klager] herom og uden at sikre sagens videre varetagelse hos en kollega, hvilket betød, at en afgørelse fra Patientskadeankenævnet ikke blev indbragt rettidigt for domstolene.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 16. januar 2013.

Sagsfremstilling:

[Klager] rettede i december 2011 henvendelse til [advokatfirma], hvor han kom i kontakt med [indklagede].

[Klager] ønskede bistand til en sag om patientskadeerstatning. Baggrunden for sagen var, at [klager] i 2000 var blevet opereret i foden, hvorefter det først i 2007 blev slået fast, at han ved operationen havde pådraget sig en patientskade. Sagen blev afvist af Patientforsikringen og Patientskadeankenævnet, idet man fandt, at [klager] i mere end 5 år burde have vidst, at der var indtrådt en patientskade. Patientskadeankenævnets afgørelse herom var dateret den 4. november 2011, og afgørelsen kunne inden 6 måneder fra denne dato indbringes for domstolene.

I januar 2013 indhentede [indklagede] fuldmagt fra [klager], og [indklagede] indhentede herefter sagens akter i Patientskadeankenævnet, herunder afgørelsen af 4. november 2011.

I e-mail af 9. februar 2012 til [klager] skrev [indklagede], at han havde læst sagens akter, og at sagen var ”op ad bakke”. [Indklagede] redegjorde i den forbindelse for de forældelsesproblematikker, der efter hans opfattelse gjorde sig gældende i sagen.

[Indklagede] anførte imidlertid også, at han gerne ville påtage sig at føre sagen, hvis den kunne blive betalt af enten en retshjælpsforsikring eller af fri proces, og han bad om, at [klager], hvis han ønskede at søge retshjælpsforsikring og fri proces, fremsendte navn på forsikringsselskab, policenummer samt kopi af årsopgørelser for 2009 og 2010.

[Klager] understregede i e-mail af 10. februar 2012, at han først blev bekendt med skaden den 1. oktober 2007. [Klager] henviste desuden til, at han allerede havde fremsendt oplysninger om forsikringen, og han anførte, at han ville fremsende skatteoplysningerne, når han fik dem fremskaffet. [Klager] oplyste i den forbindelse, at han befandt sig i [udlandet].

Den 5. marts 2012 meddelte [indklagede] i en e-mail til kolleger på sit kontor, at han på grund af tidsnød ønskede at overdrage bl.a. [klager]s sag til en anden, og [advokat A] meddelte, at han gerne ville tage sagen.

[Indklagede] lavede i forbindelse med overdragelse af sagen et håndskrevet notat, hvoraf bl.a. fremgik følgende:

"OBS Seneste PSAN afgørelse 4. november 2011 dvs. uanset hvad foreldet hvis ikke anlagt senest 4/5-12."

[Indklagede] har til Advokatnævnet oplyst, at han gav notatet til [advokat A] i forbindelse med overdragelsen af sagen, og at de aftalte indbyrdes, at [advokat A] skulle orientere [klager] om, at [advokat A] havde overtaget sagen.

[Indklagede] har desuden oplyst, at han efterfølgende drøftede sagen med [advokat A], og at [advokat A] på et tidspunkt oplyste, at han forgæves havde forsøgt at kontakte [klager], men at han ville forsøge igen.

Ved e-mail af 6. april 2012 fremsendte [klager] årsopgørelserne for 2009 og 2010 til [indklagede], der videresendte opgørelserne til [advokat A] med bemærkningen: *"Den havde du taget.."*.

[Indklagede] fratrådte med udgangen af maj 2012 stillingen hos [advokatfirma].

[Klager] har oplyst, at han omkring 20. maj 2012 kontaktede [advokatfirma] for at spørge til sagen, og at han i den forbindelse fik oplyst, at [indklagede] ikke længere var på kontoret. [Klager] har desuden oplyst, at han blev stillet om til [advokat A], der ikke gav noget klart svar på, om sagen var overdraget til en anden, ligesom [advokat A] ikke påtog sig et ansvar for, at fristen for at indbringe Patientskadeankenævnets afgørelse for domstolene ikke udløb.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at udtræde af sagen uden at orientere [klager] herom og ved ikke at sikre sagens videre varetagelse hos en kollega, hvilket betød, at afgørelsen fra Patientskadeankenævnet ikke blev indbragt rettidigt for domstolene.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han overdrog sagen til [advokat A], og at de aftalte, at [advokat A] skulle tage kontakt med [klager].

[Indklagede] har desuden anført, at han udtrykkeligt gjorde [advokat A] opmærksom på fristen den 4. maj 2012.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det må lægges til grund, at [indklagede] udtrådte af sagen primo marts 2012, og at han overdrog sagen til sin kollega, [advokat A], hvilket [klager] aldrig blev orienteret om.

Et advokatopdrag er som det klare udgangspunkt personligt, og en advokat må ikke ophøre med at udføre en sag på en sådan måde og under sådanne omstændigheder, at klienten hindres i rettidigt og uden skadevirkning at søge anden juridisk bistand.

[Indklagede] findes at have handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke i forbindelse med sin udtræden af sagen at sikre, at [klager] blev orienteret herom – enten ved at [indklagede] selv tog kontakt til [klager], eller ved at [indklagede] sikrede sig, at [advokat A] gjorde det.

Det bemærkes i den forbindelse, at en hurtig orientering af [klager] var særlig afgørende, fordi fristen for at indbringe Patientskadeankenævnets afgørelse for domstolene var forestående, hvorfor [klager] burde have haft mulighed for at tage stilling til, om han ønskede, at [advokat A] skulle videreføre sagen. Hertil kommer, at konsekvensen af, at sagen blev overdraget, uden at [klager] blev orienteret, konkret var, at ingen fulgte op på at indbringe sagen for domstolene inden udløbet af prøvelsesfristen.

Advokatnævnet har tidligere ved kendelse af 20. december 2013 pålagt advokat [indklagede] en bøde på 10.000 kr. [Indklagede] har indbragt denne kendelse for domstolene.

Advokatnævnet pålægger i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr. "

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af [indklagede] og [advokat A]

[Indklagede] har forklaret blandt andet, at han var ansat hos [advokatfirma]. Han varetog blandt andet personskadeerstatningssager og andre erstatningssager.

[Klager] henvendte sig til ham om en patientskadeerstatningssag, og de talte sagen igennem. Sagen var muligvis forældet, men spørgsmålet var, hvornår forældelse indtrådte. Det var tæt på, at forældelsesfristen ville springe. Sagen blev oprettet på "Bjørns diverse sag", men endte på en hylde for håbløse sager. Han havde kontakt til [klager] skriftligt og telefonisk måske 10-15 gange.

Sagen tenderede til det håbløse. Aftalen var, at han skulle foretage en vurdering, og at der skulle være dækning via fri proces eller retshjælpsdækning, og oplysningerne hertil skulle skaffes af [klager].

En fuldmægtig blev opsagt på grund af svigtende sagstilgang, og der skulle fokus på indtjening. Han fik en kraftig opfordring til at tjene flere penge. Han kørte dog videre med medlidenhedssagerne, men måtte erkende, at han ikke kunne køre dem videre. Han skrev ud til kollegaerne om, hvorvidt nogen ville tage sagerne, herunder [klager]s sag. Han talte ikke med [klager] om det. Han ville først tale med juristerne på kontoret om, hvem der kunne tage den. Hans chef, [advokat A], sagde, at han ville tage [klager]s sag.

Han udarbejdede et håndskrevet notat og afleverede sagen og notatet til [advokat A], der sagde, at han ville overtage den og vurdere, om den kunne bære en retssag, og at han ville underrette [klager] om det. Han fulgte op et par dage efter over for [advokat A] og spurgte, hvordan sagen stod. Han spurgte også, om [advokat A] havde talt med [klager] om sagen, og [advokat A] sagde, at han ville tale med ham om det med det samme. Så hørte han ikke mere fra [advokat A] eller [klager].

Hans ansættelsesforhold ophørte ved udgangen af april 2012, fordi han havde fået nyt job. Derefter tog han sig ikke videre af sagen. Han hørte om klagen for ca. 1½ år siden, hvor han fik kopi af klagen. [Klager] havde ringet til advokatkontoret og fået at vide af receptionisten, at han var rejst, og at [advokat A] havde sagen.

[Advokat A] har forklaret blandt andet, at han er partner i [advokatfirma]. På et tidspunkt i marts 2012 ville [indklagede] af med nogle sager. Han sagde, at han godt ville se på sagen vedrørende [klager]. Der lå kun lidt mailkorrespondance og et håndskrevet notat om blandt andet forældelsen på sagen. Der var en absolut forældelsesfrist. Han kunne se, at [indklagede] havde skrevet, at det var op af bakke. Der manglede nogle årsopgørelser til brug for ansøgning om fri proces.

[Klager] var vist i [udlandet]. Den advokat, der overtager en sag, er ansvarlig for at orientere klienten herom. Det er politikken på kontoret. Det er det bedste for klienten. Det var således efter hans instruks, at [indklagede] ikke tog kontakt til klienten. Det skulle han nok sørge for. [Indklagede] kom nogle gange og spurgte om han havde fået fat i [klager], hvilket han ikke havde, men han havde prøvet uden held. Han havde ikke hørt fra ham. En måned før fristen sprang, kom der årsopgørelser. Han fik ikke fat i ham og kan ikke se ud af sagen, hvornår han ringede til klienten. Han forsøgte at kontakte ham telefonisk, men husker ikke, om han skrev til ham på mail. Han fik ikke fat i [klager], der ringede lang tid efter [indklagede]s fratreden, og klienten blev stillet om til ham. Han sagde til ham, at han havde forsøgt at få fat i ham, men at fristen nu var sprunget. Han husker ikke, hvordan [klager] reagerede. Der blev klaget over [advokatfirma], men han fik et brev fra Advokatnævnet om, at han skulle se bort brevet. Han hørte fra anden side, at [klager] ikke ønskede at klage over [indklagede], men at han alene ønskede at klage over firmaet.

Parternes synspunkter

[Indklagede] har i påstandsdokumentet anført følgende:

Til støtte for den nedlagte påstand om at sagsøgtes kendelse skal ophæves, gøres det gældende, at sagsøger ikke har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, ved at have overdraget sagen til [advokat A], idet sagsøger på tilstrækkelig måde havde sikret sig, at sagen blev overdraget på forsvarlig vis og at klienten (klager) – [klager] - ville blive orienteret om advokatskiftet.

Det anføres til støtte herfor, at det er en grundlæggende forudsætning for advokathvervet, at en advokat er berettiget til at udtræde af en sag så længe dette kan ske uden skadesvirkning eller risiko for retstab for klienten.

Sagsøger overdrog i nærværende tilfælde sagen til en egnet og kvalificeret kollega, [advokat A], den 6. marts 2012, hvilket er ca. 2 måneder før forældelsesfristens indtræden.

Advokatnævnet har i sag 41-201-97-235 af 16.2.1998 fastslået, at en advokats udtræden af en sag 2 måneder før forældelsesfristen var rettidigt og ikke kunne kritiseres.

Samtidig med overdragelsen til [advokat A] blev det fremhævet, at der var en forestående forældelsesfrist, ligesom det udtrykkeligt blev aftalt, at [advokat A] ville kontakte klienten snarest for at drøfte sagens videre forløb.

Nogle dage senere fulgte sagsøger op på overdragelsen af sagen, idet [advokat A] da havde haft lejlighed til at gennemgå sagen. Samtidig blev det på ny blev bekræftet, at [advokat A] ville kontakte klager snarest vedrørende advokatskiftet.

Sagsøger således har draget betydelig og tilstrækkelig omsorg for samt i øvrigt på tilstrækkelig måde sikret sig, at sagen blev forsvarligt videregivet til [advokat A] og at klager snarest ville blive orienteret om advokatskiftet af [advokat A].

Højesteret har ved afgørelsen U.1999.822H fastslået, at en advokat er berettiget til at overdrage sager til en kollega på samme advokatkontor, og at advokaten – uanset at denne oprindeligt har været betroet sagen – ikke er forpligtet til at følge op på kollegaens sagsbehandling. I den pågældende højesteretsdom havde den indklagede advokat tilmed konkret anledning til at formode, at den overtagende advokat ikke havde fulgt op på sagen, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag.

Forholdet bestyrkes yderligere af, at sagsøger i nærværende sag er en yngre advokat, som grundet et udefrakommende arbejdspress forårsaget af en kollegas fratræden og partnerkredsens beslutning om ikke at genbesætte stillingen, overdrog en sag til en erfaren advokat og partner på kontoret, som sagsøger med rette måtte formode kunne og ville varetage sagen forsvarligt.

Såfremt retten finder, at sagsøger har overtrådt god advokatskik, gøres det til støtte for de subsidiære påstande gældende, at sanktionen for overtrædelser af de advokatetiske regler under hensyn til forholdets karakter passende kan fastsættes til en irettesættelse, subsidiært en bøde på mindre end kr. 10.000.

Advokatnævnet har i påstandsdokumentet anført følgende blandt andet:

Som det fremgår af den indbragte kendelse har sagsøger ikke underrettet klienten om, at han ikke længere varetog dennes interesser. Denne manglende underretning om udtræden anser Advokatrådet for en culpøs handling, der kan tilregnes sagsøger, og derfor for en tilsidesættelse af god advokatskik.

Den manglende orientering af klager om, at sagen behandles af anden advokat, har frataget klienten mulighed for stillingtagen til advokatvalg og frataget klienten mulighed for at sikre, at der var en advokat, der varetog hans interesser, herunder at prøvelsesfristen blev overholdt.

Reglerne om kravene til en advokat ved udtræden er på grundlag af Advokatnævnets praksis kodificeret i AER pkt. 11: *"En advokat må ikke ophøre med at udføre en sag på en sådan måde og under sådanne omstændigheder, at klienten hindres i rettidigt og uden skadevirkning at søge anden juridisk bistand."*

At der muligt kan rettes kritik af [advokat A], der internt påtog sig opgaven, er for bedømmelse af sagsøgers forhold uvedkommende.

Tilsidesættelsen af god advokatskik havde alvorlige konsekvenser for klienten, og det gøres gældende, at den af Advokatnævnet fastsatte sanktion er passende.

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at [indklagede]s chef, [advokat A], overtog [klager]s sag, og at sagen på ordentlig vis blev overdraget af [indklagede] til ham med blandt andet et notat, hvoraf det fremgik, at sagen senest var forældet den 4. maj 2012. Herefter fulgte [indklagede] op over for [advokat A] og spurgte til sagen, herunder om [advokat A] havde fået fat i klienten, hvilket han lovede at gøre med det samme.

[Advokat A] har forklaret, at kontorets faste politik er, at den advokat, der overtager en sag, selv orienterer klienten, hvorfor [indklagede] handlede helt i overensstemmelse med firmaets politik på dette område.

Retten anser det efter [advokat A]s forklaring ikke for godtgjort, at [advokat A] orienterede [klager] om, at han havde overtaget sagen. Det må lægges til grund, at orienteringen først skete, da [klager] selv ringede til kontoret og spurgte efter [indklagede], der var fratrukket ved udgangen af april 2012, hvorfor [klager] blev stillet om til [advokat A]. Det var på dette tidspunkt for sent at indbringe sagen for retten.

[Indklagede] havde påtaget sig sagen og var derfor ansvarlig for at sikre sig, at klienten fik besked om, at han ikke længere kunne påtage sig advokatopdraget. Dette skete ikke, hvorfor [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik.

Bøden findes passende udmålt. Den omstændighed, at det er advokatfirmaets politik, at den advokat, der overtager sagen, skal underrette klienten, og at [indklagede] derfor stolede på, at [advokat A] underrettede klienten, som han havde lovet, kan ikke medføre, at sanktionen formildes.

Henset til sagens værdi, omfang og udfald skal [indklagede] betale sagsomkostninger til Advokatnævnet med 12.000kr.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 9. maj 2014 stadfæstes.

[Indklagede] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til Advokatnævnet med 12.000 kr.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Lone Bach Nielsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 2. juni 2015.

Tina Fischer, kontorfuldmægtig

København, den 9. maj 2014

**Sagsnr. 2013 - 289/HCH
1. advokatreds**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der skulle bistå ham i en sag vedrørende patientskadeerstatning, udtrådte af sagen uden at orientere [klager] herom og uden at sikre sagens videre varetagelse hos en kollega, hvilket betød, at en afgørelse fra Patientskadeankenævnet ikke blev indbragt rettidigt for domstolene.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 16. januar 2013.

Sagsfremstilling:

[Klager] rettede i december 2011 henvendelse til [advokatfirma], hvor han kom i kontakt med [indklagede].

[Klager] ønskede bistand til en sag om patientskadeerstatning. Baggrunden for sagen var, at [klager] i 2000 var blevet opereret i foden, hvorefter det først i 2007 blev slået fast, at han ved operationen havde pådraget sig en patientskade. Sagen blev afvist af Patientforsikringen og Patientskadeankenævnet, idet man fandt, at [klager] i mere end 5 år burde have vidst, at der var indtrådt en patientskade. Patientskadeankenævnets afgørelse herom var dateret den 4. november 2011, og afgørelsen kunne inden 6 måneder fra denne dato indbringes for domstolene.

I januar 2013 indhentede [indklagede] fuldmagt fra [klager], og [indklagede] indhentede herefter sagens akter i Patientskadeankenævnet, herunder afgørelsen af 4. november 2011.

I e-mail af 9. februar 2012 til [klager] skrev [indklagede], at han havde læst sagens akter, og at sagen var ”op ad bakke”. [Indklagede] redegjorde i den forbindelse for de forældelsesproblematikker, der efter hans opfattelse gjorde sig gældende i sagen.

[Indklagede] anførte imidlertid også, at han gerne ville påtage sig at føre sagen, hvis den kunne blive betalt af enten en retshjælpsforsikring eller af fri proces, og han bad om, at [klager], hvis han ønskede at søge retshjælpsforsikring og fri proces, fremsendte navn på forsikringsselskab, policenummer samt kopi af årsopgørelser for 2009 og 2010.

[Klager] understregede i e-mail af 10. februar 2012, at han først blev bekendt med skaden den 1. oktober 2007. [Klager] henviste desuden til, at han allerede havde fremsendt oplysninger om forsikringen, og han anførte, at han ville fremsende skatteoplysningerne, når han fik dem fremskaffet. [Klager] oplyste i den forbindelse, at han befandt sig i [udlandet].

Den 5. marts 2012 meddelte [indklagede] i en e-mail til kolleger på sit kontor, at han på grund af tidsnød ønskede at overdrage bl.a. [klager]s sag til en anden, og [advokat A] meddelte, at han gerne ville tage sagen.

[Indklagede] lavede i forbindelse med overdragelse af sagen et håndskrevet notat, hvoraf bl.a. fremgik følgende:

”OBS Seneste PSAN afgørelse 4. november 2011 dvs. uanset hvad forældet hvis ikke anlagt senest 4/5-12.”

[Indklagede] har til Advokatnævnet oplyst, at han gav notatet til [advokat A] i forbindelse med overdragelsen af sagen, og at de aftalte indbyrdes, at [advokat A] skulle orientere [klager] om, at [advokat A] havde overtaget sagen.

[Indklagede] har desuden oplyst, at han efterfølgende drøftede sagen med [advokat A], og at [advokat A] på et tidspunkt oplyste, at han forgæves havde forsøgt at kontakte [klager], men at han ville forsøge igen.

Ved e-mail af 6. april 2012 fremsendte [klager] årsopgørelserne for 2009 og 2010 til [indklagede], der videresendte opgørelserne til [advokat A] med bemærkningen: ”Den havde du taget..”.

[Indklagede] fratrådte med udgangen af maj 2012 stillingen hos [advokatfirma].

[Klager] har oplyst, at han omkring 20. maj 2012 kontaktede [advokatfirma] for at spørge til sagen, og at han i den forbindelse fik oplyst, at [indklagede] ikke længere var på kontoret. [Klager] har desuden oplyst, at han blev stillet om til [advokat A], der ikke gav noget klart svar på, om sagen var overdraget til en anden, ligesom [advokat A] ikke påtog sig et ansvar for, at fristen for at indbringe Patientskadeankenævnets afgørelse for domstolene ikke udløb.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at udtræde af sagen uden at orientere [klager] herom og ved ikke at sikre sagens videre varetagelse hos en kollega, hvilket betød, at afgørelsen fra Patientskadeankenævnet ikke blev indbragt rettidigt for domstolene.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han overdrog sagen til [advokat A], og at de aftalte, at [advokat A] skulle tage kontakt med [klager].

[Indklagede] har desuden anført, at han udtrykkeligt gjorde [advokat A] opmærksom på fristen den 4. maj 2012.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det må lægges til grund, at [indklagede] udtrådte af sagen primo marts 2012, og at han overdrog sagen til sin kollega, [advokat A], hvilket [klager] aldrig blev orienteret om.

Et advokatopdrag er som det klare udgangspunkt personligt, og en advokat må ikke ophøre med at udføre en sag på en sådan måde og under sådanne omstændigheder, at klienten hindres i rettidigt og uden skadevirkning at søge anden juridisk bistand.

[Indklagede] findes at have handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke i forbindelse med sin udtræden af sagen at sikre, at [klager] blev orienteret herom – enten ved at [indklagede] selv tog kontakt til [klager], eller ved at [indklagede] sikrede sig, at [advokat A] gjorde det.

Det bemærkes i den forbindelse, at en hurtig orientering af [klager] var særlig afgørende, fordi fristen for at indbringe Patientskadeankenævnets afgørelse for domstolene var forestående, hvorfor [klager] burde have haft mulighed for at tage stilling til, om han ønskede, at [advokat A] skulle videreføre sagen. Hertil kommer, at konsekvensen af, at sagen blev overdraget, uden at [klager] blev orienteret, konkret var, at ingen fulgte op på at indbringe sagen for domstolene inden udløbet af prøvelsesfristen.

Advokatnævnet har tidligere ved kendelse af 20. december 2013 pålagt [indklagede] en bøde på 10.000 kr. [indklagede] har indbragt denne kendelse for domstolene.

Advokatnævnet pålægger i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz